

از موافقت اکثریتی تا مخالفت های تهدیدآمیز

جام جهانی قطر با حضور ۴۸ تیم؟!!

بابک سررانی آذر

مترجم

ریاست فیفا از همان ابتدا مشخص کرده بود که رگه هایی از یوفا را در اندیشه خود دارد و نمی تواند مستقل از اندیشه پلاتینی باشد. اینفانتینو تنها سه ماه پس از توافق ریاست بیانیه ای شفاف و روشن درباره جام ملت های اروپا با تعداد حداکثری تیم ها و نیز جام جهانی ۴۸ تیم منتشر کرد و از همان آغاز با دشمنی شدید مخالفان پلاتینی مواجه شد.

بسیاری از کارشناسان مخالف طرح ۴۸ تیمی جام جهانی و بیش از ۳۲ تیم جام ملت های اروپا دلیل قانع کننده ای برای این مخالفت نداشته و مشخص است که کینه قدیمی آنها از بلاتر و پلاتینی در این تصمیم گیری کاملا موثر بوده است.

اینفانتینو شاید علت اصلی برای پافشاری بر این تصمیم رانزده یکی ملت ها و نقش مهم فوتبال در برقراری صلح جهانی عنوان کرده اما در دنیای فوتبال حرفه ای این نمی تواند علت اصلی و علمی

یک اتفاق خاص آن هم در این سطح باشد. او باید توضیحات علمی تری فراتر از برقراری صلح جهانی یا دست کم ایفای نقش در آن ارائه می کرد و به همین دلیل در کنفرانس جهانی فیفا به میزبانی مکزیک در سال ۲۰۱۷ پر پیشرفت فوتبال با حضور ۴۸ تیم تاکید کرد و گفت: «اگر تعداد تیم ها بیشتر شود، از میزان ظلم و تبعیض علیه کشورهای با سابقه و حاضر در قاره اروپا یا آمریکای جنوبی نیز کاسته می شود.»

جانی اینفانتینو در نشست اخیر سران فیفا به میزبانی دوحه قطر نیز بر همین موضوع تاکید داشت که باید برای نجات فوتبال کاری کرد و بهترین و دم دست ترین اتفاق می تواند برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ با ۴۸ تیم باشد. اما دلیل اصلی این پافشاری برای مخالفان اینفانتینو هنوز روشن نیست و بسیاری از کارشناسان و مقامات فیفا حتی این موضوع را به خاطر نفوذ برخی حامیان مالی و آنچه آنها مافیای پنهان فوتبال توصیف می کنند، می دانند.

مافیای در کار باشد یا نه، در هر حال خروجی این بحث اخذ توافق رسمی و موافقت اکثریتی اعضای شورای اهربردی فیفاست برای آنکه جام جهانی ۲۰۲۲ به میزبانی قطر با ۴۸ تیم برگزار شود و شاید اولین اتفاق در صورت تصویب نهایی این موضوع الزام قطر در کمک

گرفتن از کشورهای همسایه مثل ایران یا امارات در میزبانی باشد. خبر ۴۸ تیمی شدن جام جهانی ۲۰۲۲ البته برای قطر اصلا خبر خوبی نیست، هر چند عثانی ها تلاش می کنند خود را خونسرد جلوه دهند و بگویند که حداقل سود این داستان برای قطر افزایش چشمگیر گرد شکر است اما برای قطر واقعا چنین چیزی یک برگ برنده نیست و در سطوح مهمی همچون برقراری امنیت، همچنین ارائه خدمات به این همه کاروان ورزشی دچار مشکل جدی خواهد شد. اینکه ۱۶ تیم دیگر به جمع کاروان های فوتبال در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر اضافه شود اولین معنایش این خواهد بود که ۱۶ کمپ کاملا تخصصی و حرفه ای در قطر به جمع کمپ های قبلی اضافه شود و البته حتی گفتن این موضوع برای قطری ها ساده نیست چه رسد به اجرا و عملیاتی کردن این فرآیند.

فیفا پیش از این اعلام کرده بود تصمیم نهایی در این خصوص را تا ماه مارس رسانده ای خواهد کرد اما به نظر می رسد با وجود توافق حداکثری اعضا، هنوز هم بر سر امکان پذیر بودن یا نبودن این امر، در دسترس وجود دارد و باید بیش از اینها درباره اش بحث و مذاکره صورت بگیرد. در قاره آسیا تکلیف بیش از سایر قاره ها روشن است و شاید ۴۸ تیمی شدن بیش از همه، آسیایی ها را خوشحال

نیز به شدت دچار تغییر ویی نظمی خواهد شد، بنابراین فیفا مجبور است در صورت ۴۸ تیمی بودن، فکری جدی به حال زمانبندی این مسابقات بکند. پای عربستان نیز به میان کشیده شده و قطر حاضر نیست در شرایط بحرانی زده سیاسی، به عربستان در خصوص جام جهانی ۲۰۲۲ میدان بدهد و حتی قرار است درباره حضور کاروان فوتبال عربستان سختگیری هایی نیز داشته باشد.

خواهد کرد، در واقع در چنین شرایطی دیگر صعود به جام جهانی معنا و ارزش خاصی نداشته باشد و سهمیه قاره ها آنقدر زیاد شود که توقع مردم مشخصا صعود از گروه باشد، نه ورود به جام جهانی. مشکل بزرگ دیگر زمان برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ قطر است، اگر به خاطر ۴۸ تیمی بودن تعداد روزهای برگزاری افزایش پیدا کند، قطر دچار مشکل جدی خواهد شد و البته تقویم دقیق فیفا

کلید حل مشکلات ورزش دست دانشگاه آزاد اسلامی است

جوانمرد: لیگ «فرهیختگان» را در رشته های مختلف بر گزار می کنیم

ورزش کشور به شورای عالی نیاز دارد

اسلامی بوده اند، بنابراین با چنین حجمی از سرمایه گذاری و در اختیار داشتن اماکن ورزشی و تعداد قابل توجهی از قهرمانان و با پرورش چنین حجمی از فارغ التحصیلان ورزشی و جذب اعضای هیات علمی در این رشته انتظار داریم تا فدراسیون ملی ورزشی دانشگاهی یا دانشگاه آزاد اسلامی مهربان تر بوده و نگاه ویژه ای به ما داشته باشد.

دلیل اینکه فقط دانشگاه آزاد اسلامی با در اختیار داشتن چنین امکاناتی که شفاف فرمودید، بلکه کلیت ورزش کشور آن گونه که باید در خدمت پیشبرد ورزش ایران نیست را در چه چیزی از نیایی می کنید؟

بسیار سوال خوبی بود. ممنونم با این سوال این فرصت را به من دادید که به بزرگ ترین ضعف ورزش ایران اشاره کنم. «حلقه مفقوده ورزش کشور فقدان شورای عالی ورزش است.» در شورای عالی ورزش همان شورایی است که فقدانش باعث شده تا ورزش ایران موفق به حل چالش های پیش روی خود به صورت کارشناسی و علمی نشود و نتواند استفاده بهینه از امکانات و ظرفیت های کشور کند. دانشگاه آزاد اسلامی این قابلیت و آمادگی را دارد که اساسنامه شورای عالی ورزش کشور را تدوین کند، استراتژی های لازم برای آن را تعیین کرده و موجبات یکپارچه سازی ورزش کشور را با محوریت وتولی گری وزارت ورزش فراهم کند و از موازی کاری و فعالیت های پراکنده در ورزش جلوگیری شود. آنچه را که می گویم در ذهن خود مجسم کنید؛ جلسه شورای عالی ورزش کشور به ریاست رئیس جمهور، دبیری وزیر ورزش و جوانان و با حضور وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، وزارت بهداشت و درمان، وزارت کشور، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت کار، رئیس سازمان صداوسیما، روسای تمام دانشگاه های کشور، فرمانده سپیج و... تشکیل شود. حضور چنین نیروی عظیمی از مقامات صاحب نظر در ورزش کشور زیر یک سقف و در راستای یکپارچه سازی ورزش کشور و جلوگیری از موازی کاری در ورزش، دارای چنان برکات عظیمی خواهد بود که باید سال ها حسرتش را خورد. به نظر من این شورا باید هر چه سریع تر تشکیل شود، دانشگاه آزاد اسلامی آمادگی هر گونه همکاری در تدوین اساسنامه و سند چشم انداز شورای عالی ورزش کشور را دارد. بنابراین، کلیه دستگاه های ورزش کشور به تولی گری و محوریت وزارت ورزش و جوانان باید همدل در خصوص تصویب آن در شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی باشند. رجای واقی دارم اگر هدف دولت از سرمایه گذاری در امر ورزش در تمامی اماکن، نهادهای و سازمان های خود نفس ورزش باشد که هست، طبیعتا از سیاست گذاری یکپارچه ایجاد هم افزایی بین دستگاه ها و جلوگیری از موازی کاری آنها با تشکیل شورای عالی ورزش کشور استقبال خواهد کرد.

پس در شورای عالی ورزش، وزارت ورزش و جوانان چه مسئولیتی خواهد داشت؟

وزارت ورزش و جوانان متولی اصلی ورزش کشور است و بعد از تاسیس شورای عالی ورزش کشور نه تنها متولی و مسئول مستقیم ورزش است، بلکه نقش پررنگ تری در این عرصه خواهد داشت. تنها تفاوت کار در این است که با داشتن شورای عالی ورزش هم عدالت اجتماعی محقق می شود و هم اینکه ورزش کشور چالش ها و مشکلات دهه های گذشته را حل خواهد کرد. انتظار نمی رود روزی زبیده نیست تا کشور ملی مثل ما بر خورداری از جغرافیای چهار فصل و نیروی انسانی بسیار مستعد برای موفق شدن در رشته های ورزشی بی شمار و چنین حجمی از سرمایه های مادی و معنوی در این حوزه در میادین جهانی کم فروغ حاضر شود. از همه مهم تر با داشتن شورای عالی ورزش چالش ها و مشکلات پیش روی ورزش را می توان بهتر حل کرد و از ورود و دخالت مجامع بین المللی و فدراسیون های جهانی جلوگیری کرد. به عنوان مثال همین بحث مسائل و مشکلات اساسنامه فدراسیون ها می تواند در شورای عالی ورزش کشور به راحتی برطرف شود تا فدراسیون ها به وسیله مجامع بین المللی تهدید نشوند یا در معرض خطر تعلق از حضور در میادین جهانی قرار نگیرند. مضاف بر اینها معتقدیم دانشگاه آزاد اسلامی می تواند همکاری های لازم در تهیه پیش نویس سیاست های کلان ورزش و تربیت بدنی و ارجاع آن به مجمع تشخیص مصلحت نظام جهت تصویب و تقدیم به مقام معظم رهبری را معمول کند. همچنین این سیاست ها می توانند ارشادات، منویات و رهنمودهای مقام معظم رهبری در حوزه ورزش را مطرح و تبیین کنند، نکته ای که متأسفانه توسط اهالی و اصحاب ورزش مورد توجه قرار نگرفته است. زیرا در حالی که مقام معظم رهبری بیش از ۵۰ سیاست کلان را در حوزه های مختلف ابلاغ فرموده اند، اما مسئولان ورزش کشور تاکنون خواستار این نشده اند که معظم له در زمینه ورزش و تربیت بدنی نیز سیاست های کلان مورد نظر نظام را ابلاغ فرمایند. بنابراین خاضعانه از مقام معظم رهبری درخواست داریم ورزش کشور را نیز از منویات و رهنمودهای خردمندانه و عالمانه خود بهره مند فرمایند و به فضل خداوند متعال ان شاء الله معظم له سیاست های کلان ورزش و تربیت بدنی را ابلاغ فرمایند. زیرا اعتقاد راسخ دارم سیاست های کلان ابلاغی مقام معظم رهبری در ورزش و تربیت بدنی را هکشا خواهد بود و خیلی از مشکلات و مسائل پیش روی ورزش کشور را حل خواهد کرد.

عکس: محمد سهرابی/فرهیختگان

بهتر از مراکز آموزشی عالی، دانشگاه ها و مدارس؟!!

یعنی اعتقاد دارید وزارت ورزش هیچ برنامه ای برای استعدادیابی، کشف و پرورش استعداد های جوان در این سطوح سنی ندارد؟

اعتقاد بنده بر این است که وزارت ورزش و جوانان باید توجه بیشتری به این موضوع کند و نگاه ویژه ای به مدارس و دانشگاه ها داشته باشد، زیرا معتقدم وظیفه آنها این است که محصولات ارگانیک با سوخت سبز را تحویل جامعه بدهد. این محصول عمدتاً در مدارس، موسسات آموزشی، دانشگاه ها و محیط های آکادمیک یافت می شود. اگر می بینید خروجی قهرمانان ورزشی ما تک ستاره، گلخانه ای و خارج از چرخه تولید می شوند، دلیلش این است که دستگاه مربوط به سنوات گذشته کوچک ترین سیستم و ساختاری برای کشف، رشد و پرورش نخبگان در مدارس اطراری و تدوین نکرده است.

نقد بسیار سنگینی است اگر وزارت ورزش در پاسخ به این نقد اعلام کند که چنین وظیفه ای بر عهده فدراسیون های ورزش های دانشگاهی است آن وقت چه جوابی خواهید داشت؟

وزارت ورزش در هر حالتی متولی ورزش کشور است و چنانچه دستگاه های دیگر به وظایف ورزشی خود عمل نکرده اند، چرا وزارت ورزش نظارت و با آنها برخورد نکرده است؟ هر چند فدراسیون ملی ورزش های دانشگاهی فاقد امکانات و مکانیسم لازم برای برنامه ریزی مدونی به این وسعت است. یکی از نا مهربانی های ورزش دانشگاهی کشور نسبت به دانشگاه آزاد اسلامی این است که بار اصلی ورزش دانشگاهی کشور بر دوش دانشگاه آزاد اسلامی است اما در اعزام های خارجی و بین المللی یا انتخاب مربیان یا انتصابات هیات های ورزشی استان ها اصولاً اعضای دانشگاه آزاد اسلامی کمتر مورد توجه قرار می گیرند و عمدتاً مورد بی مهری واقع می شود. تیم ها با بازیکنان و مربی ها را ما می سازیم و دوستان یک مدیر یا سرپرست و مربی دیگری را بر سر همان تیم ها می گذارند و عازم مسابقات برون مرزی می شوند و بعد همگان تعجب می کنند که چرا آن تیم حاضر و آماده و قوام یافته دانشگاه آزاد اسلامی در دست مدیران و مربیان آنها نتیجه نمی گیرد!

چرا دانشگاه آزاد اسلامی چنین ادعایی دارد، بر مبنای کدام مستندات برای خودتان چنین حقی را قائل می شوید؟

بسیار سوال متأسفانه ای است. ما بزرگترین دانشگاه حضور ی جوانان با بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار دانشجو هستیم. بیشترین زیرساخت ورزش و منابع انسانی دانشگاهی را در دنیا داریم که رکوردی دست نیافتنی است. دانشگاه آزاد اسلامی بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار متر مربع اماکن و فضای ورزشی دارد که در ورزش دانشگاهی دنیا یک رکورد خیره کننده و شگفت انگیز به شمار می آید. در رشته تربیت بدنی بین تمام دانشگاه های ایران بیشترین دانشکده ها و فارغ التحصیلان این رشته از دانشگاه آزاد اسلامی است. حتی سرانه فضای ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی حدود دو برابر سرانه فضای ورزشی کشور است. با در نظر گرفتن تمام این صحبت ها و بدون ذکر آمار تعداد قهرمان های المپیک و آسیایی دانشگاه آزاد اسلامی ادعایی که مطرح کردم را اثبات می کند. هر چند ۶۲ از مدال آوران بازی های آسیایی جاگازتا از دانشگاه آزاد

بدون مقدمه می رویم سراغ صحبت های دکتر کمال جوانمرد، سرپرست اداره کل تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی. او که هفته قبل میهمان روزنامه «فرهیختگان» بود در گفت و گوی خواندنی خود به بیان پیشنهاد هایی پرداخت که توجه به آن می تواند بسیاری از مشکلات ورزش ایران را برطرف کند. پیشنهاد هایی که کاش مورد توجه قرار بگیرند. ما حاصل این گپ و گفت را در ادامه می خوانید.

هومن جعفری

روزنامه نگار

دکتر جوانمرد به روزنامه «فرهیختگان» خوش آمدید. ابتدا کمی درباره ورزش در دانشگاه آزاد اسلامی صحبت کنیم.

امروزه ورزش از شاخص های اصلی توسعه در هر کشوری است. ورزش عامل انسجام و اتحاد ملت هاست، ورزش یک صنعت است. در جامعه معاصر، ورزش فراتر از ورزش است. در ایران، چه به دلیل جوان بودن جمعیت و چه به دلیل نگاه ویژه مقام معظم رهبری، ورزش یکی از مهم ترین محور هایی است که باید مورد توجه قرار بگیرد. وقتی مقام معظم رهبری ورزش را به عنوان یک ارزش و یک امر به معروف می دانند، وظیفه و تکلیف ما این است که به آن بیشتر توجه کنیم. در دانشگاه آزاد اسلامی ورزش یک ارزش به حساب می آید، این فقط نظر شخصی من به عنوان سرپرست اداره کل ورزش و تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی نیست، بلکه نگاه جناب آقای دکتر ولایتی و دکتر طهرانچی نیز چنین است. حمایت این بزرگواران از ورزش بسیار عالی و چشمگیر بوده و افق های جدیدی را پیش روی مجموعه ورزش قرار داده است. معتقدم ورزش در دانشگاه ها و مدارس بیشتر باید مورد توجه قرار بگیرد، زیرا ورزش می تواند ستون فقرات جامعه جوان دانشگاهی به شمار آید. به اعتقاد من و بر اساس آمار، ورزش در دانشگاه آزاد اسلامی می تواند بازوی توانمند وزارت ورزش و جوانان باشد، مشروط بر آنکه این وزارتخانه هم نگاهی متناسب با ظرفیت ها، استعداد ها و توانمندی های خانواده بزرگ دانشگاه آزاد اسلامی را داشته باشد. دانشگاه آزاد اسلامی بر مبنای رسالتی که دارد در عرصه ورزش بسیار پر فروغ و موفق حاضر شده است، مأموریت اداره کل ورزش و تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی شامل توسعه ورزش همگانی، قهرمانی و حرفه ای همراه با بزرگداشت ارزش های اسلامی و تاکید بر پیوست فرهنگی همچنین همراه با رویکرد استعدادیابی آکادمیک و علمی به منظور کشف استعداد های ورزشی است.

برای رسیدن به این منظور چه اقداماتی در برنامه های آتی شماست؟

دانشگاه آزاد اسلامی بر اساس مأموریت و استراتژی های تعریف شده به دنبال ثبات، توسعه و تحول در ابعاد مختلف ورزش است. رقابت ما در بخش ورزش با دیگر موسسات آموزش عالی و دانشگاه ها همراه با یک استراتژی تهاجمی است. به این دلیل که در نهایت احترام به رقفا، نه رقیب دانشگاهی هیچ کدام از آنها را نه از بعد نیروی انسانی، نه از بعد امکانات ورزشی و نه از بعد بودجه خرید خوب نمی دانیم. نگاه ما به آنها از بالا به پایین نیست و آنها را رفا و رقبای ارزشمند و با اخلاق خود می دانیم. آنچه برای ما ارزش دو چندان دارد داشتن روحیه جوانمردی چه در سطوح مدیریتی و چه در تیم های ورزشی است. در این راستا، آنچه محور برنامه های اداره کل ورزش و تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی است، بررسی نقاط قوت و فرصت های پیش روست. از سوی دیگر، مهم ترین بیانیه و مانیفست ما در ورزش شعاری است که آن را بر مبنای سخنان مقام معظم رهبری طراحی کرده ایم. «ورزش، ارزش و دانش» شعاری است که شاخصه های مورد نظر مقام معظم رهبری در مورد یک دانشجوی خوب را در خود دارد و به همین دلیل این شاخص ها و معیارها به عنوان شعار ما در ورزش برگزیده شده است.

ورزش دانشگاهی در تمام این سال ها نتوانسته آن هویت و جایگاه لازم در خانواده بزرگ ورزش ایران را به دست بیاورد. کمی در باره چرایی این موضوع صحبت کنید؟

با این صحبت موافق نیستیم، زیرا معتقدم اگر می خواهیم نگاه دقیقی به مشکلات ورزشی شلیاب در دانشگاه ها داشته باشیم، ابتدا باید به نظام ورزشی غیر هدفمند و ناسامان ورزش در مدارس بپردازیم. زیرا معتقدم منشأ بیش زبادی از مشکلات ورزش دانشجووی و حتی ورزش کل کشور در مدارس است. جوانی که به دانشگاه می آید عملاً تکلیفش از نظر رشته ورزشی مشخص است. اگر ورزشکار قهرمان باشد که مورد حمایت قرار می گیرد و می تواند در مسیر حرفه ای پیشرفت و حرکت کند. اما اگر در مدارس مورد استعدادیابی ورزشی قرار نگرفته باشد، عملاً تخمی کاشته شده که ما بتوانیم آن را باور کنیم. ۱۸، ۱۹ سالگی سن آغاز ورزش قهرمانی و حرفه ای نیست، بلکه آغاز شگوفایی حرفه ای و قهرمانی است.